

Publicerad 2016-01-06 01:13 av Silverbjer

uppföljare.

En ofullständig solnedgång

Ur det förstelnade landet reste
sig blommor spretiga
för att riva nattens skyddsvall

en bokstavslös överenskommelse
– om att aldrig vända om –
låg nedbruten i den sårade snön

vi hade vridit tillbaka tiden
förseglat sekunder som erinrat Lovisa
om kvinnan som strödde namn i vinden

för mitt brustna eko – en vårdad
skugga över dessa oförgätliga minnen

och årsringen årsringen (runt halsen)
skaver snart igenom
våra oändligheter - jag ber

låt himlens ridå pressa
sin oövervinneliga tyngd
över horisonten.

låt vågor och stormar
sluka oss små.

låt oss förlista finna farleder
i tomheten.

Låt oss. Låt oss förlåtas.
och förstå

varför

varför

en midnattssol brinner
i vår vinterhimmel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Silverbjör med Poeter.se id #12891 innehar upphovsrätten